

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka: 6Svk/28/2022
Identifikačné číslo spisu: 4020200510
Dátum vydania rozhodnutia: 27. apríla 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Viola Takáčová
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:4020200510.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a členov senátu JUDr. Michala Matulníka, PhD. a JUDr. Martina Tisa, v právnej veci žalobcu: NUBIUM, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Trenčianska 705/55, IČO: 47 545 674, právne zast.: JUDr. Jánom Mišúrom, PhD., advokátom, so sídlom v Bratislave, Záhradnícka 27, proti žalovanému: Okresný úrad Nitra, so sídlom v Nitre, Štefánikova trieda 69, IČO: 00 151 866, za účasti: Rímskokatolícka cirkev Sídlná kapitula Nitra, so sídlom v Nitre, Námestie J. Pavla II. č. 7, IČO: 35 593 016, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 20. augusta 2020, Číslo: OU-NR-OVBP2-2020/027370-002, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 15. decembra 2021, č. k. 11S/157/2020-496, t a k t o

r o z h o d o l :

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu z a m i e t a .

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

O d ô v o d n e n i e

I.

1. Krajský súd v Nitre (ďalej len „krajský súd“) v predmetnom konaní sa prioritne zaoberal návrhom žalobcu na prerušenie konania v zmysle § 100 ods. 1 písm. b) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“), t. j. návrhom na prerušenie konania z dôvodu, že sú splnené podmienky na konanie o súlade právnych predpisov. V danom prípade žalobca namietal nesúlad časti (konkrétne bodu 8) Všeobecne záväzného nariadenia mesta Nitra č. 3/2003 v znení jeho zmien a doplnkov s konkrétnymi článkami Ústavy SR a s konkrétnymi ustanoveniami zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „stavebný zákon“) a v nadväznosti na to aj mimo rámca zákona č. 543/2002 Z. z. v znení neskorších predpisov. Krajský súd bol toho názoru, že Všeobecne záväzné nariadenie mesta Nitra č. 3/2003, ktorým sa vyhlasuje záväzná časť územného plánu mesta Nitra, obsahuje záväzné zásady a regulatívy (vrátane záväzných regulatívov funkčného a priestorového usporiadania územia v oblasti podmienok na umiestňovanie reklamných stavieb, uvedených v kapitole I., bod 8.), ktoré boli schválené uznesením

mestského zastupiteľstva v Nitre č. 169/2003 - MZ zo dňa 22. 05. 2003 v znení dodatkov č. 1, 2, 3, 4, 5 a 6 a ktoré treba dodržiavať pri riadení využitia a usporiadania územia mesta. V bode 8.1 bolo definované územné vymedzenie pre definovanie podmienok na umiestňovanie reklamných stavieb tak, že v bode 8.1.8 bolo definované územie s plochami vymedzenými pre funkciu urbánnej a ekostabilizujúcej zelene. Následne v bode 8.2 v rámci regulatívu pre umiestnenie reklamných stavieb vo vymedzených územiach bolo v bode 8.2.8 uvedené, že v území s plochami vymedzenými pre funkciu urbánnej a ekostabilizujúcej zelene je neprípustné umiestnenie reklamných stavieb, pričom medzi tieto neprípustné reklamné stavby patria i billboardy. Skutočnosť, že mesto Nitra, resp. mestské zastupiteľstvo mesta Nitra využilo svoju kompetenciu vyplývajúcu z platných právnych predpisov (§ 4 ods. 3 písm. j/ zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov, § 2 ods. 1 písm. f/, § 11 ods. 5, § 13 ods. 3 písm. b/, § 27 ods. 3 stavebného zákona účinnom do 31. 12. 2018 a § 12 ods. 1, 6 písm. a/, b/ vyhl. č. 55/2001 Z. z. o územnoplánovacích podkladoch a územnoplánovacej dokumentácii) a určilo podmienky pre umiestňovanie reklamných stavieb, podľa názoru krajského súdu nemožno považovať za porušenie zákona, ako to tvrdil žalobca. V danom prípade neboli splnené podmienky na postup krajského súdu podľa § 100 ods. 1 písm. b) SSP, t. j. na prerušenie tohto súdneho konania a podanie návrhu na začatie konania podľa osobitného predpisu. K záveru o splnení podmienok na rozhodovanie Ústavného súdu SR v zmysle článku 125 Ústavy SR, teda na konanie o súlade právnych predpisov s Ústavou SR, resp. so zákonom musí dospieť správny súd a nie žalobca. Krajský súd z uvedených dôvodov návrh žalobcu na prerušenie konania podľa § 162 ods. 3 CSP zamietol ako nedôvodný.

2. Krajský súd skonštatoval, že v konaní začatom na základe všeobecnej správnej žaloby (tretia časť SSP, prvá hlava) žalobcu zo dňa 11. 11. 2020 nemôže preskúmať uznesenie mestského zastupiteľstva a nemožno sa domáhať ani vyslovenia nesúladu všeobecne záväzného nariadenia mesta vydaného vo veciach územnej samosprávy so zákonom. Nesúlad právnej normy nižšej právnej sily s Ústavou SR je oprávnený vysloviť len Ústavný súd SR, ale v predmetnej veci krajský súd nevzhladol dôvod, aby postupoval v zmysle § 100 ods. 1 písm. b) SSP a podal návrh na Ústavný súd SR na začatie takéhoto konania. Predmetné námietky žalobcu krajský súd považoval za nedôvodné v celom rozsahu. Pre správne orgány v konaní o žiadosti žalobcu o zmenu doby trvania reklamnej stavby ako i v nasledujúcom odvolacom konaní bolo záväzným Všeobecne záväzným nariadením mesta Nitra č. 3/2003, ktorým sa vyhlasuje záväzná časť územného plánu mesta Nitra v znení dodatkov č. 1, 2, 3, 4, 5 a 6, a týmto sa museli riadiť a rešpektovať daný právny stav. Rovnako tak krajský súd pri posudzovaní predmetnej žaloby vychádzal z existencie tohto nariadenia v znení jeho dodatkov.

3. K ďalším námietkam žalobcu týkajúcim sa existencie územného plánu mesta krajský súd uviedol, že správny orgán prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď podanú žiadosť žalobcu zo dňa 30. 10. 2015 o zmenu doby trvania reklamnej stavby posudzoval nielen vo vzťahu k tomu, či táto bola podaná oprávneným subjektom a včas, či k nej boli predložené všetky relevantné listiny preukazujúce právny vzťah k pozemku, na ktorom je umiestnená, či bol uhradený správny poplatok, ale posudzoval ju i z hľadiska § 62 ods. 4 stavebného zákona, teda, či by umiestnenie alebo užívanie reklamnej stavby mohlo ohroziť verejný záujem chránený stavebným zákonom a osobitnými predpismi, pričom bol viazaný platným a účinným Všeobecne záväzným nariadením mesta Nitra č. 3/2003 v znení dodatkov č. 1, 2, 3, 4, 5 a 6, ktoré umiestnenie predmetných reklamných stavieb v území s plochami vymedzenými pre funkciu urbánnej a ekostabilizujúcej zelene nepripúšťali a toto nariadenie pri svojom rozhodovaní musel akceptovať. Dobu trvania reklamnej stavby nemožno predĺžiť, ak jej ďalšia existencia v danom území odporuje verejným záujmom chráneným stavebným zákonom, a to konkrétne cieľom a zámerom územného plánovania. V danom prípade išlo o stavbu umiestnenú v meste Nitra, pričom samotné mesto ako základný orgán územného plánovania a zároveň stavebný úrad prvého stupňa je nielen oprávnené, ale aj povinné chrániť záujmy, na ochranu ktorých vydáva záväzné regulatívy. Umiestnenie predmetných reklamných stavieb, typu billboard, v území s plochami vymedzenými pre funkciu urbánnej a ekostabilizujúcej zelene je v danom prípade neprípustné a v rozpore s územným plánom mesta Nitra schváleným mestským zastupiteľstvom v Nitre uznesením č. 169/03-MZ zo dňa 22. 05. 2003 v znení jeho dodatkov č. 1, 2, 3, 4, 5 a 6, pričom mestské zastupiteľstvo v Nitre sa uznieslo na vydaní dodatku č. 5 k VZN č. 3/2003, ktorým sa vyhlasuje záväzná časť územného plánu mesta Nitra dňa 11. 06. 2015 uznesením č.196/2015-MZ (kapitola I.,

body 8., 8.1, 8.1.3 písm. b/, 8.2.3.2) a na vydaní dodatku č. 6 k VZN č. 3/2003, ktorým bol pozemok - parc. č. XXXX/X reg. C KN funkčne určený na zeleň urbánnu a ekostabilizujúcu.

4. Ustanovenie § 62 ods. 4 stavebného zákona podľa názoru krajského súdu jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností stanovuje, že žiadosť o stavebné povolenie je potrebné zamietnuť, ak by sa uskutočnením alebo užívaním stavby mohli ohroziť verejné záujmy chránené týmto zákonom a osobitnými predpismi. Ak je teda stavba v rozpore s územným plánom, ide o stavbu v rozpore s verejným záujmom chráneným a stavebným zákonom. Po takomto zistení už nemá právny význam ďalšie zisťovanie súladu, či nesúladu takejto stavby s verejnými záujmami chránenými osobitnými predpismi. Správne orgány správne konštatovali, že posudzovaná reklamná stavba je v rozpore s platným územným plánom. Územné plánovanie v zmysle § 2 ods. 1 písm. f) stavebného zákona účinnom do 06. 07. 2015 (teda i v čase prijatia dodatku č. 5 k VZN mesta Nitra č. 3/2003) zahŕňa i umiestňovanie stavieb a určuje územno-technické, urbanistické, architektonické a environmentálne požiadavky na ich projektovanie a uskutočňovanie, pričom je nepochybné, že za stavbu sa považuje i reklamná stavba v zmysle § 43 ods. 2 vyššie citovaného zákona. Jedným zo základných nástrojov územného plánovania je územnoplánovacia dokumentácia (§ 2 ods. 7 stavebného zákona), ktorú okrem iného tvorí i územný plán obce (§ 8 ods. 2 písm. c/ stavebného zákona). Územný plán obce, ako výsledok normotvornej činnosti zástupcov obyvateľov v danom mieste a čase, vyjadruje verejný záujem obyvateľov, je prejavom hodnôt, ktoré chce obec, resp. mesto na svojom území chrániť a uprednostňovať. Pokiaľ sa obec, resp. mesto jeho prostredníctvom rozhodlo v dotknutej zóne pre zákaz umiestňovania reklamných stavieb určitého charakteru, ide o využitie práv účasti verejnosti na správe vecí verejných na spôsobe ochrany hodnôt, ktoré mesto v mene svojich obyvateľov vyjadrilo prijatím územného plánu určitého obsahu. V teste proporcionality tak proti sebe stoja právo žalobcu na ochranu vlastníctva a právo verejnosti v účasti na správe vecí verejných. Vlastnícke právo žalobcu v teste proporcionality v tomto kontexte musí ustúpiť právu verejnosti na správe vecí verejných. Územný plán mesta je garanciou ochrany verejného záujmu v danom mieste a čase, pred ktorým subjektívne vlastnícke právo žalobcu nemožno uprednostniť.

5. Krajský súd poukázal na rovnaký právny názor v obdobných veciach Najvyššieho súdu SR (ďalej len „najvyšší súd“), ktorý rozhodoval o kasačných sťažnostiach vo veciach vedených na Krajskom súde v Nitre, pričom tak rozsudkom pod sp. zn. 5Sžk/24/2020 zo dňa 25. 01. 2021 zamietol kasačnú sťažnosť voči rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/225/2018-157 zo dňa 15. 01. 2020 podanú žalobcom a rozsudkom pod sp. zn. 5Sžk/10P/2020 zo dňa 25. 01. 2021 zamietol kasačnú sťažnosť voči rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/224/2018-107 zo dňa 23. 10. 2019 podanú tiež žalobcom. Z uvedených rozhodnutí vyplýva, že „pri posudzovaní žiadosti sťažovateľa o zmenu doby trvania reklamnej stavby tak orgány verejnej správy boli povinné skúmať okrem splnenia procesných, či formálnych podmienok na konanie o tomto návrhu, aj otázku danosti zákonného kritéria uvedeného v § 62 ods. 4 stavebného zákona, t. j. či by umiestnenie alebo užívanie reklamnej stavby nepredstavovalo ohrozenie verejného záujmu chráneného stavebným zákonom a osobitnými predpismi, pričom orgány verejnej správy boli nielen oprávnené, ale i povinné vychádzať zo Všeobecne záväzného nariadenia mesta Nitra č. 3/2003, ktorým sa vyhlasuje záväzná časť územného plánu mesta Nitra v znení dodatkov č. 1, 2, 3, 4 a 5, ktoré v koridore E. (pozn. krajského súdu, v danej veci popri U. ide o pásмо zelene) nepripúšťa umiestnenie reklamných stavieb typu billboard v pásme 200 m od hranice cestného (telesá) pozemku. Práve územnoplánovacia dokumentácia sprítomňuje požiadavku ochrany verejného záujmu v zmysle § 62 ods. 4 stavebného zákona. Navrhovaná zmena doby trvania reklamnej stavby musí byť v súlade s verejnými záujmami reprezentovanými predovšetkým záväznými regulatívmi platnej územnoplánovacej dokumentácie. V tejto súvislosti kasačný súd poukazuje napr. na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Sžo/42/2016 zo dňa 28. marca 2018, v ktorom sa v súvislosti s posudzovaním otázky legalizácie stavby v stavebnom konaní stotožnil s názorom Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S/68/2011-160 zo dňa 6. mája 2014, že verejným záujmom sa v tejto súvislosti rozumie súlad s platnou územnoplánovacou dokumentáciou. Kasačný súd ďalej poukazuje na to, že územné plánovanie je v § 2 ods. 1 písm. f/ stavebného zákona vymedzené tak, že jeho súčasťou je i umiestňovanie stavieb a určenie územno-technických, urbanistických, architektonických a environmentálnych požiadaviek na ich projektovanie a uskutočňovanie. Keďže za stavbu v súlade s § 43 ods. 2 stavebného zákona je

nutné považovať i reklamnú stavbu, je zrejme, že územné plánovanie stanovením regulatívov pokrýva i umiestňovanie reklamných stavieb (a to bez ohľadu na skutočnosť, že v zmysle § 39a ods. 3 stavebného zákona sa na umiestnenie reklamnej stavby rozhodnutie o umiestnení nevyžaduje). V tejto súvislosti sa možno stotožniť s názorom krajského súdu, že územný plán obce, ako výsledok normotvornej činnosti zástupcov obyvateľov v danom mieste a čase, vyjadruje verejný záujem obyvateľov, je prejavom hodnôt, ktoré chce obec, resp. mesto na svojom území chrániť a uprednostňovať. Pokiaľ sa obec, resp. mesto jeho prostredníctvom rozhodlo v dotknutej zóne pre zákaz umiestňovania reklamných stavieb určitého charakteru, ide o využitie práv účasti verejnosti na správe vecí verejných na spôsobe ochrany hodnôt, ktoré mesto v mene svojich obyvateľov vyjadriло prijatím územného plánu určitého obsahu. Inými slovami, práve opomenutím tejto skutočnosti, t. j. nezohľadnením platnej územnoplánovacej dokumentácie by orgány verejnej správy rozhodujúce o žiadosti sťažovateľa porušili povinnosť prihliadať na ochranu verejného záujmu. Vzhľadom na to, že § 62 ods. 4 stavebného zákona ukladá orgánu verejnej správy žiadosť o stavebné povolenie je potrebné zamietnuť, ak by sa uskutočnením alebo užívaním stavby mohli ohroziť verejné záujmy chránené týmto zákonom a osobitnými predpismi zistenie orgánu verejnej správy, že stavba je v rozpore s územným plánom, odôvodňuje prijať záver o existencii jej rozporu s verejným záujmom chráneným stavebným zákonom.“

6. K námietkam žalobcu vo vzťahu k nedostatočne zisteného skutkového stavu krajský súd uviedol, že tieto sú nedôvodné. Správne orgány v danej veci vychádzali zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu vyplývajúceho so žalobcom predložených dokladov (vrátane fotodokumentácie a zákresu do územia), z platného územného plánu mesta Nitra ako i zo Všeobecne záväzného nariadenia mesta Nitra č. 3/2003 v znení jeho dodatkov a tiež porealizačného zamerania predmetných reklamných stavieb. Predmetnú reklamnú stavbu správne posúdili prihliadnuc i na verejný záujem chránený stavebným zákonom a vyvodili i správny právny záver, že ide o reklamné stavby, ktoré sú z dôvodu ich umiestnenia na pozemku funkčne určenom na zeleň urbánu a ekostabilizujúcu neprípustné. Svoje rozhodnutie správny orgán prvého stupňa, rovnako ako i žalovaný dostatočne a zrozumiteľne odôvodnili, pričom správne aplikovali právne normy vzťahujúce sa na daný prípad. Správny orgán prvého stupňa neporušil zákon, keď upustil od ústneho pojednávania a miestneho zisťovania, pretože pomery staveniska mu boli dobre známe, pretože vyplývajú so žalobcom predložených listín, ktoré sú súčasťou administratívneho spisu a správnym orgánom zabezpečeného porealizačného zamerania predmetných reklamných stavieb. Reklamné stavby typu „billboard“ sú umiestnené na parc. P. reg. U. katastrálne územie L. a podľa fotodokumentácie ako i porealizačného zamerania je zrejme a nepochybné, že sú umiestnené na pozemku funkčne určenom na zeleň urbánu a ekostabilizujúcu, teda v oblasti, kde podľa regulatívu je zakázané umiestňovanie reklamných stavieb. Zistený skutkový stav oba správne orgány podrobne popísali v odôvodnení svojich rozhodnutí, preto aj túto námietku je potrebné hodnotiť ako nedôvodnú.

7. Za nedôvodnú krajský súd posúdil i námietku žalobcu, v rámci ktorej vytýkal, že rozhodnutím a postupom správnych orgánov mu boli porušené procesné práva. V tejto súvislosti krajský súd uviedol, že stavebný úrad je povinný oznámiť začatie stavebného konania dotknutým orgánom a všetkým známym účastníkom administratívneho konania a nariadiť ústne pojednávanie spojené s miestnym zisťovaním. Od miestneho zisťovania, prípadne aj od ústneho pojednávania môže stavebný úrad upustiť, ak sú mu dobre známe pomery staveniska a žiadosť poskytuje dostatočný podklad pre posúdenie navrhovanej stavby, pričom toto oprávnenie vyplýva stavebnému úradu z § 61 ods. 2 stavebného zákona. Z administratívneho spisu žalovaného, obsahujúceho i spis správneho orgánu prvého stupňa, nepochybniteľne vyplýva, že žalobcovi bolo niekoľkokrát doručené oznámenie o začatí konania o zmenu doby trvania reklamnej stavby s upustením od ústneho pojednávania a miestneho zisťovania, v ktorom mu bola stanovená lehota sedem pracovných dní od doručenia oznámenia na uplatnenie námietok (inak na ne nebude prihliadnuté), resp. bolo mu oznámené, kedy môže nahliadnuť do podkladov rozhodnutia v zmysle § 33 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“), pričom posledné oznámenie bolo realizované podaním zo dňa 27. 09. 2018. Námietky podané neboli. Krajský súd poukázal na rozhodnutie najvyššieho súdu, sp. zn. 8Sžk/45/2015 zo dňa 08. 12. 2020, pri rozhodovaní o totožnom žalobcovi, v obdobnej veci, v rámci čoho najvyšší súd uviedol: „Rovnako

kasačný súd prisvedčil správne mu súdu, keď tento považoval zásah do práv sťažovateľa za proporcionálny k výkonu práv obyvateľstva Mesta Nitra na správe vecí verejných. V prvom rade správny súd konštatuje, že prvotné povolenie umiestnenia reklamnej stavby na časovo obmedzené obdobie nezakladá nárok na automatické predĺžovanie doby trvania reklamnej stavby. Na rozhodnutie o povolení zmeny doby trvania reklamnej stavby musia byť splnené podmienky v čase rozhodovania o predĺžení povolenia. V danej veci došlo vzhľadom na zmenu územného plánu dotknutého územia k zmene podmienok, za ktorých bolo rozhodnutie vydané, čo nebolo sporné. Sťažovateľ mal možnosť sa k uvedeným skutočnostiam vyjadriť a vzniesť námietky, čo však napriek výzve správneho orgánu prvého stupňa neurobil, prvotné námietky vzniesol až v odvolacom konaní (pozn. krajského súdu, v danom prípade námietky na základe poslednej výzvy boli vznesené). Vo vzťahu k proporcionalite zásahu do sťažovateľových práv je na mieste skonštatovať aj to, že v prípade sťažovateľa sa jedná o obchodnú spoločnosť vlastniacu veľký počet reklamných stavieb, ktorých konštrukcia a prípadné premiestnenie/odstránenie nie je spojené s významnou investíciou, preto samotný zásah do sťažovateľových práv (odkazovaná právna istota) nie je spôsobilý zásadným spôsobom ovplyvniť jeho podnikanie.“

8. Žalobca ďalej namietal nepreskúmateľnosť rozhodnutia žalovaného, ktoré odôvodnil nejasnosťou a nejednoznačnosťou tvrdiac, že žalovaný sa nevyjadril ku všetkým tvrdeniam žalobcu obsiahnutým v podanom odvolaní proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa. K uvedenej námietke krajský súd uviedol, že jeho úlohou nie je zaisťovať účastníkom vždy po všetkých stránkach bezvadné správne rozhodnutia, ale ochrániť ich pred hmotnoprávnymi pochybeniami správnych orgánov a pred takými vadami správneho konania, ktoré by vo svojich dôsledkoch mohli mať vplyv na hmotnoprávne postavenie účastníkov. Krajský súd zdôraznil, že administratívny orgán nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov prípadu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia správneho orgánu, ktoré stručne, ale jasne a dostatočne určito objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, a z ktorého je zrejmé, ako sa správny orgán vysporiadal s právne relevantnými námietkami účastníka konania, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na riadne odôvodnenie administratívneho rozhodnutia, ktoré je predpokladom aj formulácie žalobných námietok a je daný aj atribút preskúmateľnosti správneho rozhodnutia, ako predpoklad ďalšieho prieskumu administratívneho rozhodnutia v správnom súdnom konaní. Z tohto pohľadu považoval krajský súd rozhodnutie žalovaného za preskúmateľné, nakoľko v ňom žalovaný vyhodnotil skutočnosti, ktoré boli nepochybne zistené a ustálil ich právny význam. Uviedol, aké dôkazy boli vykonané, ako ich zhodnotil, ako sa vyrovnal s námietkami žalobcu vo vzťahu k skutkovým okolnostiam i právne mu posúdeniu veci.

9. Čo sa týkalo predpojatosti osôb podieľajúcich sa na vybavovaní konania vo veci a splňaní ich zákonných podmienok pre oprávnenia osôb, krajský súd uviedol, že v tejto súvislosti žalobca vytýkal, že žalovaný sa vôbec vecne nezaoberal námietkou predpojatosti, preto krajský súd preskúmavajúc administratívny spis dodal, že správny orgán prvého stupňa o žalobcom vznesených námietkach zaujatosti zamestnancov rozhodol. Samotná skutočnosť, že žalobca sa s týmito rozhodnutiami nestotožňuje a to bez preukázania konkrétneho dôvodu, preukazujúceho vylúčenie dotknutých zamestnancov, je právne irelevantná. Následne krajský súd musel skonštatovať len to, že správny orgán prvého stupňa o žalobcom vznesenej námietke zaujatosti rozhodol a čo sa týka odvolacieho konania, v tomto konaní námietka zaujatosti voči konajúcej osobe vznesená nebola.

10. Rovnako tak neobstojí ani skutočnosť, že námietka zaujatosti smerovala aj voči primátorovi, pretože v tomto ohľade krajský súd dal do pozornosti žalobcovi rozsudok najvyššieho súdu, sp. zn. 8Sžo/15/2015 zo dňa 21. 05. 2015, z ktorého vyplýva, že starosta obce, ktorý je vecne príslušným správnym orgánom v stavebnom konaní nemôže byť vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci, pretože nie je zamestnancom ani členom stavebného orgánu a neexistuje iný správny orgán, ktorý by vo veci, ako aj o prípadnej námietke zaujatosti mohol rozhodnúť (pozri aj rozsudok najvyššieho súdu, sp. zn. 2Sžo/43/2008 zo dňa 18. 03. 2009, resp. rozsudok najvyššieho súdu, sp. zn. 8Sžp/5/2013 zo dňa 25. 04. 2013). Tento názor potvrdzuje aj právna doktrína zaoberajúca sa problematikou správneho

práva, podľa ktorej, ak tvorí správny orgán jediná osoba, ktorá však nie je v pracovnom pomere k tomuto orgánu (prípád primátora mesta), tak na tieto prípady sa ustanovenia o vylúčení zamestnanca správneho orgánu nevzťahujú.

11. Pokiaľ išlo o námietku, že rozhodoval správny orgán, ktorý bol nesprávne obsadený, krajský súd ani v tejto námietke nevzhladol jej dôvodnosť. Vychádzal pritom z toho, že podľa § 117 ods. 1 stavebného zákona, stavebným úradom je obec, pričom ide o prenesený výkon štátnej správy. Teda ako prvostupňový správny orgán správne rozhodlo mesto Nitra. V zmysle § 13 ods. 5 zákona o obecnom zriadení starosta je štatutárnym orgánom obce a môže rozhodovaním o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy písomne poveriť zamestnanca obce. Poverený zamestnanec obce rozhoduje v mene obce v rozsahu vymedzenom v písomnom poverení. Zamestnanci stavebného úradu - mesta Nitra F.. M.. M. H. a S.. Z. V. boli povereniami poverení oprávnením výkonu štátneho stavebného dohľadu týkajúceho sa reklamných stavieb podľa § 98 až § 102 stavebného zákona. Z uvedeného teda jednoznačne vyplýva, že primátor mesta ako štatutárny orgán obce, ktorá vykonáva prenesený výkon štátnej správy v rámci pôsobnosti stavebného úradu, poveril výkonom štátneho stavebného dohľadu týkajúceho sa reklamných stavieb žalobcom namietaných zamestnancov, čo mu umožňuje stavebný zákon, preto ani námietka o nesprávne obsadenom prvostupňovom správnom orgáne neobstojí. V tomto ohľade krajský súd dodáva, že každá obec, resp. mesto má svoju osobitnú organizačnú štruktúru, v rámci ktorej vykonáva svoje kompetencie, čo v danom prípade je Organizačný poriadok Mestského úradu Nitra (pozn. správneho súdu, v zmysle § 7 písm. b/ opatrenia upravujúce vnútorné pomery orgánu, nie sú predmetom prieskumu správneho súdu). Navyiac, zo strany žalobcu žiadnym spôsobom nebolo preukázané, že poverení zamestnanci obce, ktorí zabezpečujú činnosť stavebného úradu v rozsahu reklamných stavieb, nespĺňali v čase rozhodovania, ktoré je preskúmané krajským súdom, osobitné kvalifikačné predpoklady, preto ani tejto námietke žalobcu krajský súd nevyhoviel.

12. S poukazom na uvedené krajský súd dospel k záveru, že podaná žaloba je v celom rozsahu nedôvodná, a preto ju rozsudkom zamietol podľa § 190 SSP.

II.

13. Žalobca rozsudok krajského súdu napadol v zákonnej lehote kasačnou sťažnosťou zo dňa 21. februára 2022.

14. Namietal, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia v zmysle § 440 ods. 1 písm. g) SSP, a to z dôvodu nesprávnej aplikácie § 11 ods. 5 a § 13 ods. 3 písm. b) stavebného zákona, ako aj článku 2 ods. 2 a 3 Ústavy SR, v rámci ktorého bez ďalšieho vyvodzoval, že existuje oprávnenie plošne regulovať umiestňovanie konkrétnych typov reklamných stavieb v určitom území územným plánom obce. Takéto závery žalobca nepovažoval za správne. Žalobca je názoru, že z predmetných ustanovení nemôže vyplývať oprávnenie plošne regulovať/zakázať určité typovo a rozmerovo určené reklamné stavby, ktoré sú navyše stavbami inžinierskymi.

15. Krajský súd podľa názoru žalobcu pravdepodobne identifikoval ustanovenia obsahujúce normy na prijímanie zásad a regulatívov v územnom pláne všeobecne, avšak neidentifikoval (a nič také neuviedol) konkrétne normy a ani typovo zásady a regulatívy, ktoré by potvrdzovali správnosť aplikácie § 11 ods. 5 a § 13 ods. 3 písm. b) stavebného zákona v spojení s článkom 2 ods. 2 a 3 Ústavy SR tak, že by to odôvodňovalo možnosť vytvorenia verejného záujmu stanovením zákazu typovo a rozmerovo určených reklamných stavieb v určitom území, ktorý bol základom pre rozhodnutie správnych orgánov v administratívnom konaní.

16. Žalobca súhlasil s krajským súdom v tom, že nesúlad právnej normy nižšej právnej sily s Ústavou SR je oprávnený vysloviť len Ústavný súd SR, avšak návrh na taký postup navrhoval súdu žalobca svojím návrhom na postup podľa § 100 ods. 1 písm. b) SSP, s ktorým sa však krajský súd vysporiadal len spôsobom, že podmienky neboli splnené a výrokom o zamietnutí návrhu na prerušenie konania, lebo k takému záveru dospel žalobca a nie krajský súd bez podrobnejšieho rozvinutia úvah, prečo by

mal byť názor žalobcu s poukazom na ustanovenia Ústavy SR nesprávny. Zároveň nie je možné považovať nečinnosť prokuratúry (akoby naznačený krajským súdom) pri doplnenom rozpore s inými ustanoveniami zákona, za dôvod alebo ospravedlnenie nečinnosti súdu v prípade namietaného rozporu s konkrétnymi ustanoveniami Ústavy SR alebo na ignorovanie porušovania zákona v rámci individuálnej rozhodovacej činnosti správnych orgánov.

17. Vo vzťahu k riešeniu námietky predpojatosti, nedostatku právomoci a odôvodnenia rozhodnutia krajského súdu, žalobca zastával názor, že s touto námietkou sa krajský súd vysporiadal nesprávne, len čiastočne a vo svojej podstate aj nepreskúmateľne. Žalobca zastával názor, že vysporiadanie sa s námietkou odkazom na rozhodnutie kasačného súdu vo veci, sp. zn. 8SŽk/45/2020, nezistenie rodinného a/alebo iného osobného vzťahu k prejednávanej veci a upozornenie, že procesný postup nie je dôvodom na vylúčenie zamestnancov správneho orgánu, nekorešponduje presne so žalobným dôvodom. Rozosielanie listov zmluvným partnerom žalobcu, aby ukončili zmluvy so žalobcom v súkromnoprávnej rovine, je preto nielen objektívnym dôkazom predpojatosti založenej na sledovaní iného záujmu, konfliktného k nestrannému a nepredpojatému výkonu štátnej správy, pričom rovnaké osoby nemohli sledovať obidva záujmy bez toho, aby tým neutrpel jeden z týchto záujmov, pričom v danom prípade ide o negatívne dotknutý záujem - záujem na nestrannom a nepredpojatom prenesenom výkone štátnej správy. Pri správnom právnom posúdení by buď museli byť namietaní zamestnanci vylúčení z konania alebo by konanie samotné musel vykonať zamestnanec obce zabezpečujúci činnosť stavebného úradu, ako to predpokladá § 117 ods. 3 stavebného zákona a podľa článku 34 Organizačného poriadku mestského úradu v Nitre odbor stavebného poriadku, referát agendy stavebných konaní.

18. Žalobca poukázal, že je podľa jeho názoru naplnený aj dôvod v zmysle § 440 ods. 1 písm. f) SSP, a to z dôvodu, že v podobe zabezpečenia konania pred nestranným orgánom verejnej správy a presvedčivého a pre priemerného adresáta pochopiteľného odôvodnenia aplikácie noriem obsiahnutých v § 11 ods. 5 a § 13 ods. 3 písm. b) stavebného zákona v spojení s námietkami žalobcu o nezákonnosti a protiústavnosti regulácie umiestňovania reklamných stavieb vymedzených typovo a rozmerovo v podobe plošného zákazu obsiahnutého v územnom pláne (§ 139 ods. 2 posledná veta SSP). Uvedené je zrejme aj s ohľadom na povahu typu stavby v danom prípade ako jednoduchej stavebnej konštrukcie bez napojenia na siete a inžinierskej stavby podľa stavebného zákona (§ 43a ods. 3 písm. r/), bez akéhokoľvek zisteného vplyvu na akýkoľvek záujem, ktorý by mohol byť regulovaný územným plánom v rámci zákonných a ústavných limitov. Z toho istého dôvodu, súčasne nie je zrejme ani to, ako a prečo sa vysporiadal krajský súd s dôvodmi návrhu na postup podľa § 100 ods. 1 písm. b) SSP, keď žalobca jasne uviedol konkrétny rozpor s normami obsiahnutými v konkrétnych ustanoveniach Ústavy SR, avšak bez bližšej reflexie v odôvodnení krajského súdu, a to bez ohľadu na to, že súd nie je povinný odpovedať na akúkoľvek otázku, ale len na podstatnú, ktorá môže mať vplyv na výsledok konania, keď dôvody tohto návrhu nastoľovali podľa názoru žalobcu podstatné otázky s vplyvom ako na rozhodovanie správnych orgánov, ale aj na rozhodovanie súdu.

19. Tiež namietal, že krajský súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu v zmysle § 440 ods. 1 písm. h) SSP, a v tejto súvislosti poukázal na niekoľko rozhodnutí najvyššieho súdu (4Sžo/3/2011, 6Svzn/2/2013, 5Sži/1/2009, 1Sžo/23/2010, 1Sžd/18/2011).

20. V závere navrhol, aby kasačný súd rozhodnutie krajského súdu zmenil tak, že zruší napadnuté rozhodnutie žalovaného v spojení s rozhodnutím Mesta Nitra č. 21014/2015-035-Re zo dňa 31. 03. 2020 a vec mu vráti na ďalšie konanie.

III.

21. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti žalobcu vyjadril podaním zo dňa 26. apríla 2022.

22. Uviedol, že zastáva rovnaký názor, aký vyjadril vo svojom rozhodnutí zo dňa 20. 08. 2020 a vyjadril zo dňa 03. 03. 2021 k žalobe podanej proti uvedenému rozhodnutiu a plne sa stotožnil s postupom krajského súdu. Navrhol, aby Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

23. Vyjadrenie žalovaného ku kasačnej sťažnosti bolo doručené žalobcovi dňa 05. júla 2022 na vedomie.

24. Ďalší účastník konania sa ku kasačnej sťažnosti nevyjadril.

IV.

25. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší správny súd“) ako súd kasačný (§ 11 písm. h/ SSP) preskúmal kasačnú sťažnosť postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a po jej preskúmaní dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu nie je dôvodná.

26. Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

27. Podľa § 2 ods. 2 SSP, každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

28. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

29. Podľa § 6 ods. 2 písm. a/ SSP, správne súdy rozhodujú v konaniach o správnych žalobách.

30. Podľa § 177 ods. 1 SSP, správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

31. Podľa § 178 ods. 1 SSP, žalobcom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník administratívneho konania bola rozhodnutím orgánu verejnej správy alebo opatrením orgánu verejnej správy ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch.

32. Predmetom kasačného konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd zamietol žalobu žalobcu, ktorou napadol zákonnosť rozhodnutia žalovaného zo dňa 20. 08. 2020, Číslo: OU-NR-OVBP2-2020/027370-002. Predmetným rozhodnutím žalovaný postupom podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil rozhodnutie mesta Nitra zo dňa 31. 03. 2020. Číslo: 21014/2015-035-Re, ktorým príslušný stavebný úrad zamietol žiadosť o zmenu doby trvania reklamnej stavby - 2 ks jednostrannej reklamnej stavby typu „Billboard“, a to konkrétne - 1ks jednostrannej reklamnej stavby umiestnenej na pozemku parc. č. XXXX/X reg. E KN (po preparcelovaní a za súčasného stavu pozemok parc. č. XXXX/X reg. C KN) v areáli vojenského útvaru, popri U., k. ú. L., rozmer reklamnej plochy 510 x 240 cm, a 1 ks jednostrannej reklamnej stavby umiestnenej na pozemku parc. č. XXXX/X reg. E KN (predtým parcelné číslo XXXX, po preparcelovaní a za súčasného stavu pozemok parc. č. XXXX/X reg. C KN) v areáli vojenského útvaru, popri U., k. ú. L., rozmer reklamnej plochy 510 x 240 cm, identifikačné číslo XX a XX vo vlastníctve žalobcu z dôvodu, že ich umiestnenie je v rozpore s platným Územným plánom mesta Nitra.

33. Podľa § 1 ods. 1 stavebného zákona, územným plánovaním sa sústavne a komplexne rieši priestorové usporiadanie a funkčné využívanie územia, určujú sa jeho zásady, navrhuje sa vecná a časová koordinácia činností ovplyvňujúcich životné prostredie, ekologickú stabilitu, kultúrno-historické hodnoty územia, územný rozvoj a tvorbu krajiny v súlade s princípmi trvalo udržateľného rozvoja.

34. Podľa § 1 ods. 2 stavebného zákona, územné plánovanie vytvára predpoklady pre trvalý súlad všetkých činností v území s osobitným zreteľom na starostlivosť o životné prostredie, dosiahnutie ekologickej rovnováhy a zabezpečenie trvalo udržateľného rozvoja, na šetrné využívanie prírodných zdrojov a na zachovanie prírodných, civilizačných a kultúrnych hodnôt.

35. Podľa § 2 ods. 1 písm. a/, f/, j/ stavebného zákona, územné plánovanie zahŕňa tieto úlohy a činnosti:

a/ určuje regulatívy priestorového usporiadania a funkčného využívania územia

f/ rieši umiestňovanie stavieb a určuje územno-technické, urbanistické, architektonické a environmentálne požiadavky na ich projektovanie a uskutočňovanie,

j/ navrhuje územno-technické a organizačné opatrenia nevyhnutné na zlepšenie životného prostredia, dosiahnutie ekologickej stability a zabezpečenie trvalo udržateľného rozvoja.

36. Podľa § 2 ods. 7 stavebného zákona, základnými nástrojmi územného plánovania sú územnoplánovacie podklady, územnoplánovacia dokumentácia a územné rozhodnutie.

37. Podľa § 8 ods. 1 stavebného zákona, územnoplánovacia dokumentácia komplexne rieši priestorové usporiadanie a funkčné využívanie územia, zosúladzuje záujmy a činnosti ovplyvňujúce územný rozvoj, životné prostredie a ekologickú stabilitu a ustanovuje regulatívy priestorového usporiadania a funkčného využívania územia. Územnoplánovacia dokumentácia sa spracúva pre stupeň celoštátny, regionálny, pre obce a časti obce.

38. Podľa § 8 ods. 2 stavebného zákona, územnoplánovacia dokumentáciu tvoria:

a/ koncepcia územného rozvoja Slovenska,

b/ územný plán regiónu,

c/ územný plán obce,

d/ územný plán zóny.

39. Podľa § 11 ods. 5 písm. a/ a b/ stavebného zákona, územný plán obce ustanovuje najmä:

a/ zásady a regulatívy priestorového usporiadania a funkčného využívania územia obce v nadväznosti na okolité územie,

b/ prípustné, obmedzené a zakázané funkčné využívanie plôch;

40. Podľa § 139a ods. 1 stavebného zákona, regulatív priestorového usporiadania a funkčného využívania územia je záväzná smernica, ktorou sa usmerňuje umiestnenie a usporiadanie určitého objektu alebo vykonávanie určitej činnosti v území. Je vyjadrený hodnotami vlastností prvkov krajiny štruktúry slovne, číselne a podľa možností aj graficky. Regulatív má charakter zákazov, obmedzení alebo podporujúcich faktorov vo vzťahu k priestorovému usporiadaniu a funkčnému využívaniu územia. Regulatív tým určuje zakázanú, obmedzenú a prípustnú činnosť alebo funkciu v území.

41. Podľa § 139a ods. 2 stavebného zákona, priestorové usporiadanie a funkčné využívanie územia je komplexný proces vzájomného zosúladovania požiadaviek hospodárskych a iných činností človeka v životnom prostredí.

42. Podľa § 13 ods. 1 veta prvá stavebného zákona, územnoplánovacia dokumentácia sa člení na záväznú časť a na smernú časť.

43. Podľa § 13 ods. 3 písm. b/ stavebného zákona, v záväznej časti územnoplánovacej dokumentácie sa schvaľujú zásady a regulatívy v obci priestorového usporiadania a funkčného využívania územia obce, hranice zastavaného územia, usporiadania verejného dopravného, občianskeho a technického vybavenia, ustanovenia plôch pre verejnoprospešné stavby, na vykonanie asanácie a pre chránené časti krajiny, ochrany a využívania prírodných zdrojov, kultúrno-historických hodnôt a významných krajinných prvkov, územného systému ekologickej stability, starostlivosti o životné prostredie, tvorby krajiny vrátane plôch zelene;

44. Podľa § 16 ods. 1 stavebného zákona, územnoplánovaciú dokumentáciu obstarávajú orgány územného plánovania.

45. Podľa § 16 ods. 2 stavebného zákona, orgánmi územného plánovania sú obce, samosprávne kraje a krajské stavebné úrady.

46. Podľa § 27 ods. 3 stavebného zákona, obec schvaľuje územnoplánovaciú dokumentáciu a jej záväzné časti vyhlasuje všeobecne záväzným nariadením.

47. Podľa § 37 ods. 1 stavebného zákona, podkladom pre vydanie územného rozhodnutia sú územné plány obcí a zón. Ak pre územie nebol spracovaný územný plán obce alebo zóny, podkladom na vydanie územného rozhodnutia sú spracované územnoplánovacie podklady podľa § 3 a ostatné existujúce podklady podľa § 7a; inak stavebný úrad obstará v rozsahu nevyhnutnom na vydanie územného rozhodnutia iné podklady, najmä skutočnosti získané vlastným prieskumom alebo zistené pri miestnom zisťovaní.

48. Podľa § 39a ods. 3 písm. e/ stavebného zákona, rozhodnutie o umiestnení stavby sa nevyžaduje na reklamné stavby.

49. Podľa § 43 ods. 2 stavebného zákona, reklamná stavba je stavebná konštrukcia postavená stavebnými prácami zo stavebných výrobkov, ktorá je pevne spojená so zemou podľa odseku 1 písm. a) až d) alebo upevnená strojnými súčiastkami alebo zvarom o pevný základ na zemi alebo ktorej osadenie vyžaduje úpravu podkladu a ktorej funkciou je šírenie reklamných, propagačných, navigačných a iných informácií viditeľných z verejných priestorov. Reklamné stavby sa na účely tohto zákona členia podľa veľkosti informačnej plochy na:

a/ reklamné stavby, na ktorých najväčšia informačná plocha je menšia ako 3 m²,

b/ reklamné stavby, na ktorých najväčšia informačná plocha má veľkosť od 3 m² do 20 m² a

c/ reklamné stavby, na ktorých najväčšia informačná plocha je väčšia ako 20 m².

50. Podľa § 55 ods. 1 stavebného zákona, stavebné povolenie sa vyžaduje, pokiaľ tento zákon a vykonávacie predpisy k nemu alebo osobitné predpisy neustanovujú inak, pri stavbách každého druhu bez zreteľa na ich stavebnotechnické vyhotovenie, účel a čas trvania; stavebné povolenie sa vyžaduje aj pri zmene stavieb, najmä pri prístavbe, nadstavbe a pri stavebných úpravách.

51. Podľa § 55 ods. 2 písm. h/ stavebného zákona, ohlásenie stavebnému úradu postačí pri reklamných stavbách, na ktorých najväčšia informačná plocha je menšia ako 3 m², pokiaľ tento zákon neustanovuje inak.

52. Podľa § 56 písm. j/ stavebného zákona, stavebné povolenie ani ohlásenie sa nevyžaduje pri reklamných stavbách, na ktorých má najväčšia informačná plocha veľkosť do 1,2 m², umiestnených na stĺp verejného osvetlenia alebo na stĺp trakčného vedenia, ak nezasahujú do prejazdneho profilu pozemnej komunikácie ani do priechodového prierezu dráh.

53. Podľa § 61 ods. 1 stavebného zákona, stavebný úrad oznámi začatie stavebného konania dotknutým orgánom, všetkým známym účastníkom a nariadi ústne pojednávanie spojené s miestnym zisťovaním. Súčasne ich upozorní, že svoje námietky môžu uplatniť najneskoršie pri ústnom pojednávaní, inak že sa na ne neprihliadne. Na pripomienky a námietky, ktoré boli alebo mohli byť uplatnené v územnom konaní alebo pri prerokúvaní územného plánu zóny, sa neprihliada. Stavebný úrad oznámi začatie stavebného konania do 7 dní odo dňa, keď je žiadosť o stavebné povolenie úplná.

54. Podľa § 61 ods. 2 stavebného zákona, od miestneho zisťovania, prípadne aj od ústneho pojednávania môže stavebný úrad upustiť, ak sú mu dobre známe pomery staveniska a žiadosť poskytuje dostatočný podklad pre posúdenie navrhovanej stavby.

55. Podľa § 61 ods. 3 stavebného zákona, stavebný úrad oznámi účastníkom začatie stavebného konania najmenej 7 pracovných dní pred konaním miestneho zisťovania prípadne ústneho pojednávania. Ak stavebný úrad upustí od ústneho pojednávania, určí, do kedy môžu účastníci uplatniť námietky, a upozorní ich, že sa na neskoršie podané námietky neprihliadne.

56. Podľa § 62 ods. 1 písm. a/ a b/ stavebného zákona, v stavebnom konaní stavebný úrad preskúma najmä,

a/ či dokumentácia spĺňa zastavovacie podmienky určené územným plánom zóny alebo podmienky územného rozhodnutia,

b/ či dokumentácia spĺňa požiadavky týkajúce sa verejných záujmov, predovšetkým ochrany životného prostredia, ochrany zdravia a života ľudí, a či zodpovedá všeobecným technickým požiadavkám na výstavbu ustanoveným týmto zákonom a osobitnými predpismi,

57. Podľa § 62 ods. 4 stavebného zákona, ak by sa uskutočnením alebo užívaním stavby mohli ohroziť verejné záujmy chránené týmto zákonom a osobitnými predpismi alebo neprimerane obmedziť či ohroziť práva a oprávnené záujmy účastníkov vo väčšom rozsahu, než sa počítalo v územnom rozhodnutí, stavebný úrad žiadosť o stavebné povolenie zamietne.

58. Podľa § 67 ods. 4 stavebného zákona, ak stavebník požiada o zmenu doby trvania reklamnej stavby pred uplynutím tejto doby, tak podaním žiadosti doba trvania reklamnej stavby až do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o žiadosti neplynie.

59. Podľa § 4 ods. 3 písm. j/ zákona č. 369/1990 Zb., obec pri výkone samosprávy najmä obstaráva a schvaľuje územnoplánovacia dokumentácia obcí a zón, koncepciu rozvoja jednotlivých oblastí života obce, obstaráva a schvaľuje programy rozvoja bývania a spolupôsobí pri utváraní vhodných podmienok na bývanie v obci;

60. Podľa § 11 ods. 4 písm. c/ zákona č. 369/1990 Zb., obecné zastupiteľstvo rozhoduje o základných otázkach života obce, najmä je mu vyhradené schvaľovať územný plán obce alebo jej časti a koncepcie rozvoja jednotlivých oblastí života obce;

61. Podľa § 12 ods. 1 Vyhlášky č. 55/2001 Z. z., dokumentácia územného plánu obce sa člení na textovú časť a grafickú časť; obsahuje smernú časť a záväznú časť.

62. Podľa § 12 ods. 6 písm. a/ a b/ Vyhlášky č. 55/2001 Z. z., záväzná časť obsahuje návrh regulatívov územného rozvoja s presne formulovanými zásadami priestorového usporiadania a funkčného využívania územia vyjadrených vo forme regulatívov obsahujúcich záväzné pravidlá, ktoré stanovujú opatrenia v území, podmienky využitia územia a umiestňovania stavieb. Do záväznej časti územného plánu obce sa začleňujú:

a/ zásady a regulatívy priestorového usporiadania a funkčného využívania územia (napr. urbanistické, priestorové, kompozičné, kultúrohistorické, kúpeľné, krajinnookologické, dopravné, technické) na funkčné a priestorovo homogénne jednotky,

b/ určenie prípustných, obmedzujúcich alebo vylučujúcich podmienok na využitie jednotlivých plôch a intenzitu ich využitia, určenie regulácie využitia jednotlivých plôch vyjadrených vo všeobecne zrozumiteľnej legende (zákazy, prípustné spôsoby a koeficienty využitia);

63. Najvyšší správny súd z obsahu súdneho spisu ako aj pripojeného administratívneho spisu žalovaného mal preukázané, že:

-mesto Nitra rozhodnutím zo dňa 06. 03. 2013, Číslo: 23 747/2012-004-La dočasne povolilo žalobcovi na obdobie do 31. 12. 2015 umiestnenie reklamných stavieb - 1 ks jednostranného reklamného zariadenia, umiestneného na pozemku p. č. XXXX/X k. ú. L., popri U., v areáli vojenského útvaru, rozmer 5100 x 2400 mm a 1 ks jednostranného reklamného zariadenia, umiestneného na pozemku p. č. XXXX k. ú. L., popri U.i, v areáli vojenského útvaru, rozmer 5100 x 2400 mm,

- žalobca podal dňa 12. 11. 2015 ako žiadateľ žiadosť o zmenu doby trvania reklamnej stavby s prílohami vo veci 2 ks jednostranných reklamných stavieb o rozmeroch plochy 510 x 240 cm,

umiestnených v Nitre, popri U. v areáli vojenského útvaru na parcelách číslo XXXX/X a číslo XXXX/X (predtým p. č. XXXX) reg. E KN, katastrálne územie L., a to po dobu platnosti nájomnej zmluvy (súčasťou zmluva o prenájme č. NZ/NR/03/12/2001 zo dňa 17. 09. 2002 uzatvorená medzi prenajímateľom Rímskokatolícka cirkev Sídlná kapitula Nitra a Ing. Ladislavom Strašilom - NUBIUM ako nájomcom v znení dodatkov č. 1 až č. 4),

-dňa 18. 11. 2015 mesto Nitra ako stavebný úrad vydal rozhodnutie č. 21014/2015 La/Ko, ktorým podľa § 62 ods. 4 stavebného zákona zamietlo žalobcovi ako stavebníkovi vydanie stavebného povolenia,

-žalovaný rozhodnutím zo dňa 12. 04. 2016, Číslo: OU-NR-OVBP2-2016/011922-002 o podanom odvolaní žalobcu rozhodol tak, že zrušil uvedené rozhodnutie a vec mu vrátil na ďalšie konanie,

-následne opätovne rozhodlo mesto Nitra rozhodnutím zo dňa 17. 08. 2016, Číslo: 21014/2015-006-Re, ktorým podľa § 46 Správneho poriadku nepredĺžil dobu trvania reklamnej stavby,

-žalovaný rozhodnutím zo dňa 21. 12. 2016, Číslo: OU-NR-OVBP2-2016/043964-002 o podanom odvolaní žalobcu rozhodol tak, že zrušil uvedené rozhodnutie a vec mu vrátil na ďalšie konanie,

-následne mesto Nitra vydalo rozhodnutie zo dňa 05. 05. 2017, Číslo: 21014/2015-010-Re, ktorým podľa § 62 ods. 4 stavebného zákona zamietlo žiadosť o zmenu doby trvania reklamnej stavby,

-žalovaný rozhodnutím zo dňa 28. 07. 2017, Číslo: OU-NR-OVBP2-2017/029952-2 o podanom odvolaní žalobcu rozhodol tak, že zrušil uvedené rozhodnutie a vec mu vrátil na ďalšie konanie,

- následne mesto Nitra rozhodnutím zo dňa 17. 05. 2018, Číslo: 21014/2015-022-Re rozhodol podľa § 62 ods. 4 stavebného zákona tak, že zamietol žiadosť o zmenu doby trvania reklamnej stavby,

- žalovaný rozhodnutím zo dňa 06. 08. 2018, Číslo: OU-NR-OVBP2-2018/030119-2 o podanom odvolaní žalobcu rozhodol tak, že zrušil uvedené rozhodnutie a vec mu vrátil na ďalšie konanie,

-následne mesto Nitra rozhodnutím zo dňa 31. 03. 2020, Číslo: 21014/2015/035-Re rozhodol podľa § 62 ods. 4 stavebného zákona tak, že zamietol žiadosť o zmenu doby trvania reklamnej stavby [dôvodil tým, že reklamné stavby povoľované podľa stavebného zákona, ktoré majú obmedzenú dobu trvania, sú dočasnými reklamnými stavbami. Žiadosti o zmenu doby trvania existujúcej reklamnej stavby, ktorá po uplynutí lehoty platnosti povolenia svojimi parametrami alebo umiestnením v území, nie je v súlade so schválenou územnoplánovacou dokumentáciou, nebolo možné vyhovieť.],

-žalovaný rozhodnutím zo dňa 20. 08. 2020, Číslo: OU-NR-OVBP2-2020/027370-002 o podanom odvolaní žalobcu rozhodol tak, že podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil rozhodnutie mesta Nitra.

64. Najvyšší správny súd po vyhodnotení žalobcom v kasačnej sťažnosti uplatnených dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa v zásade odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej, spolu s poukazom na právnu úpravu vzťahujúcu sa k predmetu konania, uvedenú v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Senát najvyššieho správneho súdu považuje právne posúdenie preskúmvanej veci krajským súdom za správne a súladné so zákonom.

65. Na úvod najvyšší správny súd uvádza, že v čase vydania rozhodnutia o dočasnom povolení umiestnenia reklamného zariadenia platila právna úprava účinná do 1. januára 2015, s tým, že podľa § 71 ods. 1 písm. c) (v spojení s § 142d ods. 1) stavebného zákona povolenie stavebného úradu vyžadujú, pokiaľ na to nie sú príslušné podľa osobitných predpisov iné orgány informačné, reklamné a propagačné zariadenia, pokiaľ sa umiestňujú na miestach viditeľných z verejných priestorov a pokiaľ sú spojené so stavbou alebo pozemkom. K zásadnej zmene vo vzťahu k reklamným stavbám došlo zákonom č. 293/2014 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa stavebný zákon, a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, ktorý nadobudol účinnosť od 2. januára 2015. Cieľ tejto novelizácie v prvom rade sledoval zefektívnenie regulácie reklamných stavieb zabezpečením silných a zároveň spravodlivých nástrojov pre mestá, obce a štát, keďže vizuálny smog predstavoval v Slovenskej republike dlhodobý neriešený problém, ktorý negatívne vplýval nielen na bezpečnosť cestnej premávky, ale do veľkej miery aj na vzhľad miest a obcí, ako aj scenériu krajiny. Pod pojmom vizuálny smog pritom treba chápať umiestňovanie reklamných stavieb - billboardov, bigboardov a iných reklamných zariadení. Stavebný zákon v znení zákona č. 293/2014 Z. z. zaviedol definíciu reklamnej stavby, pričom

reklamné stavby rozčlenil podľa veľkosti informačnej plochy (§ 43 ods. 2). Táto novela vyššie uvedené ustanovenie § 71 ods. 1 písm. c) zrušila a zároveň doplnila § 55 ods. 2 o písm. h), podľa ktorého ohlásenie stavebnému úradu postačí pri reklamných stavbách, na ktorých najväčšia informačná plocha je menšia ako 3 m², pokiaľ tento zákon neustanovuje inak a tiež § 55 ods. 6 o písm. j), podľa ktorého pri reklamných stavbách, na ktorých má najväčšia informačná plocha veľkosť do 1,2 m², umiestnených na stĺp verejného osvetlenia alebo na stĺp trakčného vedenia, ak nezasahujú do prejazdneho profilu pozemnej komunikácie ani do priechodového prierezu dráh. Predmetnú zmenu je zároveň potrebné chápať v intenciách generálnej klauzuly plynúcej z § 55 ods. 1, podľa ktorého stavebné povolenie sa vyžaduje, pokiaľ tento zákon a vykonávacie predpisy k nemu alebo osobitné predpisy neustanovujú inak, pri stavbách každého druhu bez zreteľa na ich stavebnotechnické vyhotovenie, účel a čas trvania; stavebné povolenie sa vyžaduje aj pri zmene stavieb, najmä pri prístavbe, nadstavbe a pri stavebných úpravách.

66. V súvislosti s konaním o povolení reklamnej stavby je preto nepochybné, že jeho výsledkom je vydanie stavebného povolenia, na ktoré sa aplikuje všeobecný postup rozhodovania o žiadosti o stavebné povolenie podľa § 58 a nasl. stavebného zákona. Tým, že bola povolením stanovená dočasnosť reklamných stavieb a zároveň zákonodarca predpokladá možnosť požiadať o predĺženie trvania reklamnej stavby podaním žiadosti podľa § 67 ods. 4 stavebného zákona, najvyšší správny súd má za to, že aj na procesný postup rozhodovania a posudzovania žiadosti stavebníka o predĺženie doby trvania reklamnej stavby je potrebné aplikovať príslušné ustanovenia systematicky obsiahnuté vo Štvrtom oddieli Druhej časti stavebného zákona a zvlášť v rámci tohto oddielu ustanovenia upravujúci postup rozhodovania o žiadosti o stavebné povolenie (§ 58 a nasl. stavebného zákona), pretože práve dotknuté ustanovenie § 62 ods. 4 je systematicky zaradené medzi ustanoveniami upravujúcimi proces rozhodovania o žiadosti o stavebné povolenie. Možno teda bezpečne uzavrieť, že konanie o žiadosti o povolenie zmeny doby reklamnej stavby je stavebným konaním, na ktoré plne dopadajú účinky ustanovení § 58 až 66 stavebného zákona. V tejto súvislosti následne najvyšší správny súd odkazuje na § 62 ods. 1 písm. a) a b) stavebného zákona, podľa ktorého v stavebnom konaní stavebný úrad preskúma najmä, či dokumentácia spĺňa zastavovacie podmienky určené územným plánom zóny alebo podmienky územného rozhodnutia, či dokumentácia spĺňa požiadavky týkajúce sa verejných záujmov, predovšetkým ochrany životného prostredia, ochrany zdravia a života ľudí, a či zodpovedá všeobecným technickým požiadavkám na výstavbu ustanoveným týmto zákonom a osobitnými predpismi. S tým zároveň korešponduje § 62 ods. 4 stavebného zákona, podľa ktorého, ak by sa uskutočnením alebo užívaním stavby mohli ohroziť verejné záujmy chránené týmto zákonom a osobitnými predpismi alebo neprimerane obmedziť či ohroziť práva a oprávnené záujmy účastníkov vo väčšom rozsahu, než sa počítalo v územnom rozhodnutí, stavebný úrad žiadosť o stavebné povolenie zamietne. Najvyšší správny súd navyše zdôrazňuje, že stavebným úradom je obec a pôsobnosť stavebného úradu je preneseným výkonom štátnej správy (§ 117 ods. 1 stavebného zákona).

67. Najvyšší správny súd ďalej uvádza, že stavebný úrad v rámci posudzovania žiadosti o predĺženie doby trvania reklamnej stavby skúma (okrem iného) aj to, či umiestnenie reklamnej stavby je v súlade s verejným záujmom s tým, že v predmetnej veci verejný záujem predstavuje platná územnoplánovacia dokumentácia, ktorú obstaráva obec, a ktorá určuje funkčné využitie daného územia a určuje záväzné limity a regulatívy pre dané územie, konkrétne Územný plán mesta Nitra v znení neskorších zmien a doplnkov. V tejto súvislosti možno poukázať tiež na rozsudok najvyššieho súdu zo dňa 28. marca 2018, sp. zn. 7Sžo/42/2016, v ktorom sa súd v súvislosti s posudzovaním otázky legalizácie stavby v stavebnom konaní stotožnil s názorom vysloveným v rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave zo dňa 6. mája 2014, sp. zn. 3S/68/2011, že verejným záujmom sa v tejto súvislosti rozumie súlad s platnou územnoplánovacou dokumentáciou. Orgány verejnej správy preto boli nielen oprávnené, ale i povinné vychádzať z relevantnej územnoplánovacej dokumentácie, ktorá komplexne rieši priestorové usporiadanie a funkčné využívanie územia, zosúladzuje záujmy a činnosti ovplyvňujúce územný rozvoj, životné prostredie a ekologickú stabilitu a ustanovuje regulatívy priestorového usporiadania a funkčného využívania územia. Zároveň je potrebné dodať, že územnoplánovaciu dokumentáciu tvorí aj územný plán obce (§ 8 ods. 1 a 2 stavebného zákona). V predmetnej veci teda zásadné postavenie predstavoval Územný plán mesta Nitra schválený Mestským zastupiteľstvom v Nitre, uznesením č. 169/03-MZ zo dňa 22. 05. 2003 a podľa Zmien a doplnkov

Územného plánu mesta Nitra č. 5 schválených Mestským zastupiteľstvom v Nitre, uznesením č. 195/2015-MZ zo dňa 11. 06. 2015 a dodatku č. 5 k Všeobecne záväznému nariadeniu mesta Nitra č. 3/2003, ktorým sa vyhlasuje záväzná časť Územného plánu mesta Nitra prijatým uznesením č. 196/2015 zo dňa 11. 06. 2015, kapitola I. bod 8.2 Regulatívy pre umiestňovanie reklamných stavieb. Reklamné stavby sú umiestnené na pozemku KN-C parc. č. XXXX/X, k. ú. L., ktorý je podľa platného Územného plánu mesta Nitra v znení zmien a doplnkov č. 6, schválených uznesením č. 264/2018-MZ zo dňa 13. 09. 2018 funkčne určený na zeleň urbánnu ekostabilizujúcu. Predmetné reklamné stavby sú umiestnené v zmysle regulatívy 8.2.2 záväznej časti Územného plánu mesta Nitry v území s plochami vymedzenými pre funkciu urbánnej a ekostabilizujúcej zelene, kde je neprípustné umiestňovanie reklamných stavieb. Zároveň najvyšší správny súd uvádza, že v tomto prípade mesto Nitra, resp. jeho mestské zastupiteľstvo uplatnilo svoju kompetenciu, ktorá mu vyplýva z platných právnych predpisov § 4 ods. 3 písm. j) zákona č. 369/1990 Zb., § 2 ods. 1 písm. f), § 11 ods. 5, § 13 ods. 3 písm. b), § 27 ods. 3 stavebného zákona, ako i § 12 ods. 1, 6 písm. a), b) Vyhlášky č. 55/2001 Z. z., keď zrozumiteľným spôsobom určilo podmienky pre umiestňovanie reklamných stavieb.

68. Najvyšší správny súd ďalej poukazuje na to, že územné plánovanie je v § 2 ods. 1 písm. f) stavebného zákona vymedzené tak, že jeho súčasťou je i umiestňovanie stavieb a určenie územno-technických, urbanistických, architektonických a environmentálnych požiadaviek na ich projektovanie a uskutočňovanie. Keďže za stavbu je v súlade s § 43 ods. 2 stavebného zákona nutné považovať i reklamnú stavbu, je zrejmé, že územné plánovanie stanovením regulatívov pokrýva i umiestňovanie reklamných stavieb (a to bez ohľadu na skutočnosť, že v zmysle § 39a ods. 3 stavebného zákona sa na umiestnenie reklamnej stavby rozhodnutie o umiestnení reklamnej stavby nevyžaduje). V tejto súvislosti sa možno stotožniť s názorom vysloveným najvyšším súdom v skutkovo obdobnej veci vedenej pod sp. zn. 5Sžk/10/2020, že cit.: „(...) územný plán obce, ako výsledok normotvornej činnosti zástupcov obyvateľov v danom mieste a čase, vyjadruje verejný záujem obyvateľov, je prejavom hodnôt, ktoré chce obec, resp. mesto na svojom území chrániť a uprednostňovať. Pokiaľ sa obec, resp. mesto jeho prostredníctvom rozhodlo v dotknutej zóne pre zákaz umiestňovania reklamných stavieb určitého charakteru, ide o využitie práv účasti verejnosti na správe vecí verejných na spôsobe ochrany hodnôt, ktoré mesto v mene svojich obyvateľov vyjadrilo prijatím územného plánu určitého obsahu. Inými slovami, práve opomenutím tejto skutočnosti, t. j. nezohľadnením platnej územnoplánovacej dokumentácie by orgány verejnej správy rozhodujúce o žiadosti sťažovateľa porušili povinnosť prihliadať na ochranu verejného záujmu. Vzhľadom na to, že ust. § 62 ods. 4 stavebného zákona ukladá orgánu verejnej správy žiadosť o stavebné povolenie je potrebné zamietnuť, ak by sa uskutočnením alebo užívaním stavby mohli ohroziť verejné záujmy chránené týmto zákonom a osobitnými predpismi zistenie orgánu verejnej správy, že stavba je v rozpore s územným plánom, odôvodňuje prijať záver o existencii jej rozporu s verejným záujmom chráneným stavebným zákonom.“ Len pre úplnosť najvyšší správny súd dodáva, že žalobca voči predmetnému rozsudku najvyššieho súdu zo dňa 25. januára 2021, sp. zn. 5Sžk/10/2020 podal ústavnú sťažnosť, ktorá bola uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 5. októbra 2021, sp. zn. IV. ÚS 480/2021 odmietnutá.

69. Žalobca tiež namietal nezákonnosť napadnutého rozhodnutia aj s ohľadom na nesúlady dotknutej záväznej časti územného plánu mesta Nitra, vyhlásenej Všeobecne záväzným nariadením mesta Nitra č. 3/2003, s príslušnými ustanoveniami stavebného zákona a Ústavy Slovenskej republiky. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že územnoplánovacia dokumentácia je normatívnym právnym aktom prijímaným orgánom obce/mesta, ktorým sú riešené zásadné otázky týkajúce sa obce či mesta ako celku, alebo osobitne obyvateľov alebo upravujúce právne vzťahy vznikajúce a realizujúce sa na jej území. Z hľadiska jeho prijímania a neurčitého počtu zainteresovaných ním dotknutých subjektov, je aktom hybridného charakteru, navyše stále živým, keďže stavebný zákon z dôvodu zmien územných podmienok a potrieb spoločnosti stanovuje orgánom územného plánovania povinnosť v pravidelných časových intervaloch jeho prehodnocovanie, čo nevyučuje, resp. predpokladá aj jeho zmeny (§ 30). S prihliadnutím na postupy súdneho prieskumu záväznej časti územného plánu, vyhláseného formou všeobecne záväzného nariadenia je v konaní o súlade všeobecne záväzného nariadenia obce/mesta s vyššou právnou normou aktívne legitimovaná zainteresovaná verejnosť a prokurátor (v prípade, že nebolo vyhovené jeho protestu) podľa § 359 SSP. Tým dal zákonodarca najavo, že všeobecne záväzný

nariadenia normotvorných komunálnych zastupiteľstiev bez výnimky podliehajú súdnemu prieskumu ich súladnosti s normami vyššej právnej sily len na základe návrhu uvedených subjektov. Pokiaľ žalobca napadol rozhodnutie žalovaného všeobecnou správnu žalobou v zmysle § 177 a nasl. SSP nemožno v tomto konaní (ani ako otázku predbežnú) posudzovať súlad dotknutého územného plánu, respektíve všeobecne záväzného nariadenia, ktorým bola vyhlásená jeho záväzná časť so zákonom, pretože na ich preskúmanie stanovil zákonodarca osobitný postup, navyše spojený s aktívnou legitímáciou prináležiacej výlučne prokurátorovi, resp. zainteresovanej verejnosti, ktorých žaloba sleduje ochranu verejného záujmu. Rozsudok najvyššieho súdu zo dňa 18. júna 2014, sp. zn. 6Svzn/2/2013, na ktorý poukazoval žalobca sa netýkal preskúmania zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy vydanom v stavebnom konaní, ale išlo o konanie začaté na návrh prokurátora (ako osoby aktívne legítimovanej) na preskúmanie súladu iného všeobecne záväzného nariadenia. Vzhľadom na to, že najvyšší správny súd v predmetnom konaní, s poukazom na vyššie uvedené nemohol posudzovať súladnosť záväznej časti územného plánu, vyhlásenej všeobecne záväzným nariadením mesta Nitra č. 3/2003 s právnymi normami vyššej právnej sily, nepovažoval za dôvodné bližšie sa zaoberať ani závermi plynúcimi z rozhodnutia najvyššieho súdu zo dňa 18. júna 2014, sp. zn. 6Svzn/2/2013. Výhrady žalobcu k územnému plánu mesta Nitra bolo možné uplatniť či už prostredníctvom pripomienok k územnému plánu v procese jeho prijímania, či podaním podnetu na prokuratúru. Pokiaľ sa týka návrhu žalobcu na prerušenie konania a predloženia veci Ústavnému súdu Slovenskej republiky za účelom posúdenia súladu územného plánu, resp. právnych aktov, ktorými bol vyhlásený s Ústavou Slovenskej republiky, krajský súd správne uviedol, že nesúlad právnej normy nižšej právnej sily s Ústavou Slovenskej republiky je oprávnený vysloviť len Ústavný súd Slovenskej republiky. Pokiaľ teda krajský súd s poukazom na nemožnosť posudzovania súladu uvedených normatívnych právnych aktov s Ústavou Slovenskej republiky v konaní začatom žalobcom podaním všeobecnej správnej žaloby aj s prihliadnutím na prezumpciu správnosti normatívnych aktov, nemal pochybnosti o ich súladnosti s Ústavou Slovenskej republiky, resp. nezistil dôvod, aby postupoval v zmysle § 100 ods. 1 písm. b) SSP, takýto postup nebolo možné vyhodnotiť ako nesprávny či arbitrárny (porovnaj rozsudok najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 16. júna 2021, sp. zn. 6Sžk/1/2020 v spojení s uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 2. decembra 2021, sp. zn. II. ÚS 581/2021, prípadne rozsudok zo dňa 25. januára 2021, sp. zn. 5Sžk/10/2020 v spojení s uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 5. októbra 2021, sp. zn. IV. ÚS 480/2021).

70. V súvislosti s námietkou týkajúcou sa zaujatosti zamestnancov stavebného úradu - mesta Nitra najvyšší správny súd uvádza, že stavebný úrad o námietkach rozhodol a svoje rozhodnutia odôvodnil v intenciách § 9 ods. 1 správneho poriadku, upravujúceho dôvody možnej zaujatosti svojich zamestnancov, pričom dospel k záveru, že žiadne takéto dôvody v súvislosti s namietanými zamestnancami nevzhliadol. Navyše, všetky rozhodnutia vydané stavebným úradom boli podpísané primátorom mesta Nitra ako jeho štatutárnym orgánom. Poverení zamestnanci v zmysle ich pracovného zaradenia síce vec vybavovali, no ich úkony sa podľa administratívneho spisu obmedzovali na administratívno-technické zabezpečenie konania, prípadne úkony plynúce z ich zaradenia na Útvare hlavného architekta, referát urbanizmu a architektúry (napríklad predloženie odvolania odvolaciemu orgánu zo dňa 19. júna 2020, prípadne zo dňa 9. júla 2018, výzvy na ukončenie nájomných zmlúv a pod.).

71. Vo vzťahu k namietanému nesprávne obsadeniu stavebného úradu založenom na tom tvrdení, že rozhodla neoprávnená osoba zabezpečujúca činnosť Útvary hlavného architekta a nie stavebného úradu, Najvyšší správny súd uvádza, že primátor mesta Nitra v súlade s § 13 ods. 4 písm. d) zákona č. 369/1990 Zb. vydal Organizačný poriadok Mestského úradu v Nitre predstavujúci základnú organizačnú normu mestského úradu (článok 1) a upravujúci okrem iného aj organizačnú štruktúru (článok 1 ods. 3 písm. f)). Podľa článku 7 ods. 3 sa pod „útvaram“ rozumie organizačná jednotka úradu, ktorá patrí do priamej riadiacej pôsobnosti primátora mesta. Útvar je funkčne zameraný na súhrn činností patriacich odborne do jedného celku, pričom útvar môže byť tvorený z referátov. Podľa článku 7 odsek 8 písm. e) v spojení s článkom 22 Útvar hlavného architekta vnútorne pozostáva z referátu urbanizmu a architektúry, ktorý okrem obstarávania územnoplánovacej dokumentácie a územnoplánovacích podkladov prostredníctvom odborne spôsobilých osôb podľa stavebného zákona, zabezpečovania a koordinácie procesu ich spracovania až po ich schválenie a zabezpečenia aktuálnosti

územnoplánovacej dokumentácie a jej zmien a doplnkov, koordinácie súčinnosti a súladu územnoplánovacích podkladov obstarávaných inými subjektmi so schválenou územnoplánovacou dokumentáciou mesta vykonáva činnosti a vedie agendu všeobecného stavebného úradu pre zabezpečovanie výkonu prenesených úloh štátnej správy zverených stavebným zákonom na úseku povoľovania reklamných stavieb a súvisiacej legislatívy. Žalobcom namietaní zamestnanci F.. M.. M. H. (referent urbanizmu a architektúry) a S.. Z. V. (referent pre reklamné stavby) sú zamestnanci stavebného úradu mesta Nitra, ktorí sú organizačne začlenený na Útvare hlavného architekta - Referát urbanizmu a architektúry.

72. Pokiaľ žalobca namietal, že už povolenia v súvislosti s predmetnou reklamnou stavbou získal, a teda zo strany správneho orgánu išlo aj o zásah do legitímnych očakávaní žalobcu ako účastníka konania, najvyšší správny súd uvádza, že mesto Nitra na žiadosť žalobcu rozhodnutím zo dňa 6. marca 2013, Číslo: 23 747/2012-004-La dočasne povolilo žalobcovi ako stavebníkovi na obdobie do 31. decembra 2015 umiestnenie reklamného zariadenia „1 ks jednostranného reklamného zariadenia, umiestneného na pozemku p. č. XXXX/X k. ú. L., popri U. v areáli vojenského útvaru, rozmer 5100 x 2400 mm a 1 ks jednostranného reklamného zariadenia, umiestneného na pozemku p. č. XXXX k. ú. L., popri U., v areáli vojenského útvaru, rozmer 5100 x 2400 mm“. Skutočnosť, že v minulosti správny orgán na časovo obmedzenú dobu povolil žalobcovi umiestnenie reklamnej stavby automaticky nezakladá jeho oprávnené nároky na predĺženie, resp. zmenu doby trvania reklamnej stavby čo do budúca. V prípade podania žiadosti v súlade s § 67 ods. 4 stavebného zákona stavebný úrad v konaní o zmenu doby trvania reklamnej stavby posudzuje okrem dokladov, ktoré oprávňujú stavebníka predĺžiť dobu trvania reklamnej stavby, aj skutočnosti, ktoré zabraňujú jej predĺženiu; správny orgán je totiž v tomto smere povinný skúmať aj to, či umiestnenie reklamnej stavby je v súlade s verejným záujmom.

73. Najvyšší správny súd tiež vyhodnotil ako nedôvodnú námietku žalobcu, ktorou namietal nepreskúmateľnosť rozsudku krajského súdu, ako aj rozhodnutia žalovaného. V tejto súvislosti aj Ústavný súd Slovenskej republiky pripomína, že súčasťou obsahu základného práva na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03). Všeobecný súd je povinný na procesné úkony účastníkov primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným právnym poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu a štádia civilného procesu, v ktorom účastník konania uplatňuje svoje nároky alebo sa bráni proti ich uplatneniu (I. ÚS 372/06). Aj Európsky súd pre ľudské práva vo svojej judikatúre stabilne zdôrazňuje, že článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd síce ukladá súdom povinnosť odôvodniť svoje rozhodnutia, túto požiadavku však nemožno chápať tak, že súdy majú povinnosť dať podrobnú odpoveď na každý argument (rozsudok vo veci Van Hurk v. Holandsko z 19. apríla 1994, č. 16034/90, § 61). Vo svetle takto prezentovaných záverov možno potvrdiť, že krajský súd konal v medziach svojej právomoci, primerane rozumným a v okolnostiach veci (dajúc jednak zreteľ na charakter súdneho prieskumného konania v rámci správneho súdnictva a jednak zreteľ na to, že v skutkovo obdobných veciach už bolo skôr rozhodnuté) postačujúcim spôsobom reflektoval na žalobcom vznesené tvrdenia, na prerokovaný prípad aplikoval relevantné hmotnoprávne a procesnoprávne ustanovenia všeobecne záväzných právnych predpisov a svoje rozhodnutie, ktorým správnu žalobu ako nedôvodnú zamietol, presvedčivo a náležite odôvodnil. Žalovaný, ako aj správny orgán prvého stupňa postupovali v zmysle procesných zásad plynúcich zo správneho poriadku, v konaní postupovali v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, za účelom presného a úplného zistenia skutočného stavu veci si obstarali potrebné podklady pre rozhodnutie. Z obsahu prvostupňového správneho rozhodnutia je zrejmy skutkový stav, sú tam uvedené skutočnosti, ktoré boli podkladom na

rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako bola použitá správna úvaha pri hodnotení predpisov na základe ktorých rozhodoval a ako sa správny orgán vyrovnal so zásadnými návrhmi a námietkami účastníka konania a s jeho vyjadreniami k podkladom rozhodnutia. Žalovaný sa následne v dostatočnej miere zaoberal aj námietkami žalobcu, uvedenými v podanom odvolaní. Obe napadnuté rozhodnutia aj podľa názoru najvyššieho správneho súdu vo svojich odôvodneniach dostatočne uvádzajú konkrétne dôvody, na základe ktorých pristúpili k zamietnutiu žiadosti o zmenu trvania konkrétnej reklamnej stavby na úseku povoľovania reklamných stavieb a súvisiacej legislatívy.

74. V súvislosti s namietaným odklonom od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu (v tejto súvislosti dal žalobca do pozornosti rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Svzn/2/2013, 5Sži/1/2009, 1Sžo/23/2010, 1Sžd/18/2011), Najvyšší správny súd uvádza, že tieto rozhodnutia skutkovo a právne nekorešponujú s tu prejednanou vecou. V rozsudku zo dňa 18. júna 2014, sp. zn. 6Svzn/2/2013 sa obec totiž rozhodla (nad rámec zákonných splnomocnení) regulovať umiestňovanie reklamných stavieb samostatným všeobecne záväzným nariadením s odkazom na jej samosprávnú pôsobnosť, čo nie je prípad Územného plánu mesta Nitra, rozsudok zo dňa 3. novembra 2009, sp. zn. 5Sži/1/2009 sa týkal veci slobodného prístupu k informáciám (sprístupnenie kompletného originálu zmluvy o predaji akcií obchodnej spoločnosti vrátane všetkých jej príloh a dodatkov), rozsudok zo dňa 13. decembra 2011, sp. zn. 1Sžd/18/2011 sa týkal priestupku spáchaného na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky; rozhodnutie vedené pod sp. zn. 1Sžo/23/2010 nie je dohľadateľné.

75. Z vyššie uvedených dôvodov najvyšší správny súd vyhodnotil rozsudok krajského súdu ako vecne správny, preto kasačnú sťažnosť žalobcu ako nedôvodnú postupom podľa § 461 SSP zamietol.

76. O náhrade trov kasačného konania rozhodol najvyšší správny súd tak, že žalobcovi, ktorý v tomto konaní úspech nemal, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP) a žalovanému ich nepriznal, lebo nebola splnená podmienka výnimčnosti na jeho strane (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 168 veta druhá SSP). Ďalšiemu účastníkovi konania náhradu trov kasačného konania nepriznal, nakoľko mu v kasačnom konaní nebola uložená povinnosť, s plnením ktorej by mu trovy kasačného konania vznikli (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 169 SSP).

77. Toto rozhodnutie prijal najvyšší správny súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.